

آقای آلكساندر ژاریكوف دبیر كل WFTU

با درودهای فراوان و تبریک سال نو!

مطع شدیم که شما و آقای ادیب میرو، مسئول دفتر آسیایی فدراسیون اتحادیه کارگران جهان (دبلیو.اف.تی.یو)، اخیراً به دعوت خانه کارگر رژیم جمهوری اسلامی، به ایران سفر کردید و در گفتگویی با مسئولین خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار در همایش «ملی کار» نیز شرکت داشتید.

خبرگزاری کار ایران «ایلنا»، در تاریخ ۱۵ در ۸۳ - ۵ دسامبر ۲۰۰۴، به نقل از شما نوشته است: «آلكساندر ژاریكوف، دبیر كل فدراسیون اتحادیه کارگران جهان «WFTU»، در مراسم بازدید از تشکیلات خانه کارگر، اعلام کرد: «سال‌هاست با تشکل‌های کارگری از راه دور ارتباط داریم؛ اما این بار به منظور ارتباط نزدیک‌تر به ایران سفر کردیم... ما نیز قصد افزایش همکاری با ایران را نیز داریم.»

جای بسی تاسف است که شما، به عنوان دبیر كل فدراسیون کارگران جهان، ارگان‌هایی سرکوب جمهوری اسلامی ایران مانند خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار را که مستقیماً توسط رژیم جمهوری اسلامی، برای کنترل جنبش کارگری به وجود آمده‌اند و تاکنون نقش پلیسی در درون جنبش کارگری ایران ایفا کرده‌اند را «تشکیلات کارگری» بنامید. در حالی که چنین تلاشی امری هرگز واقعیت نداشته و احتمالاً اطلاعات نادرستی به شما داده شده است. در ایران، حق آزادی بیان و قلم، حق آزادی تشکل و اعتصاب وجود ندارد و هرگونه مخالفت با رژیم جمهوری اسلامی، و اعتراض به قوانین ضدکارگری و ضدانسانی، زندان و شکنجه و اعدام به دنبال دارد. رژیم جمهوری اسلامی، در ۲۶ سال حاکمیت خونین خود تعداد بی‌شماری از فعالین کارگری را که در جهت اهداف کارگری و از جمله آزادی تشکل و اعتصاب کارگران تلاش می‌کردند، اخراج، زندانی و اعدام کرده است.

شما هم‌چنین مطلع هستید که اول ماه مه سال گذشته، کارگران سقز برای برگزاری مراسم اول ماه مه، تجمع کرده بودند که با یورش غیرانسانی نیروهای انتظامی و پلیس مخفی جمهوری اسلامی روبه‌رو شدند. در این یورش ۷ نفر از فعالین جنبش کارگری دستگیر شدند که سرانجام در اثر مقاومت خود دستگیرشدگان، تلاش خانواده آن‌ها، مبارزه کارگران کردستان و ایران و حمایت و پشتیبانی بین‌المللی از آن‌ها، رژیم جمهوری اسلامی را وادار ساخت تا آن‌ها آزاد کند، اما هنوز نمایش دادگاه تفتیش عقاید این ۷ نفر، فقط به دلیل برگزاری اول ماه مه در جریان است. قبل از آن نیز ماموران انتظامی جمهوری اسلامی، در شهر بایک، کارگران اعتصابی را به گلوله بستند و حداقل ۴ نفر از کارگران را به قتل رساندند و تعداد دیگری را نیز زخمی کردند. در حاکمیت جمهوری اسلامی، حتا کارگران برای گرفتن دستمزدهای ناچیز خود نیز مجبورند دست به اعتراض بزنند. دست کم بیش از صد هزار نفر از کارگران ایران، از یک ماه تا چندین ماه نتوانسته‌اند، دستمزد خود را دریافت کنند. فقط این چند نمونه گویای این واقعیت است که رژیم جمهوری اسلامی، از یک سو هرگونه اعتراض کارگری را با گلوله‌های سربی جواب می‌دهد و از سوی دیگر در سطح بین‌المللی تلاش می‌کند، خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار را که فقط تعداد انگشت شماری از طرفداران رژیم، در آن‌ها عضویت دارند را به عنوان تشکل‌های کارگری جا بزنند. بنا به تحقیقات بیش از هشتاد درصد کارگران ایران عضو این ارگان‌های به اصطلاح «کارگری» جمهوری اسلامی نیستند.

آقای دبیر كل!

ما، به عنوان سازمان‌ها و احزاب مخالف رژیم جمهوری اسلامی، که حق فعالیت آزادانه در ایران را نداریم، اما در شرایط مخفی نیز به مبارزه اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی خود در راه بهبود شرایط کارگران ادامه می‌دهیم، از شما انتظار

داریم که در سیاست‌های خود مبنی بر به رسمیت شناختن خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار رژیم جمهوری اسلامی، به عنوان «تشکل‌های کارگری»، تجدیدنظر نمایید و از حق آزادی تشکل و بیان و اعتصاب کارگران ایران حمایت کنید.

با تشکر

شورای هماهنگی اتحاد انقلابی نیروهای کمونیست و چپ ایران

سی و یکم دسامبر ۲۰۰۴

سازمان‌ها و شخصیت‌های تشکیل‌دهنده اتحاد انقلابی نیروهای کمونیست و چپ ایران عبارتند از:

- فعالین جنبش کارگری و چپ
- حزب کمونیست ایران
- حزب رنجبران ایران
- جنبش نوین کمونیستی ایران
- سازمان اتحاد فدائیان کمونیست
- هسته اقلیت
- سازمان فدائیان (اقلیت)

پست الکترونیک: info@ettahade-enghelabi.org